

Nr 3.

Ankom till riksdagens kansli den 15 mars 1939 kl. 10 f. m.

Andra kammarens femte tillfälliga utskotts utlåtande nr 3 i anledning av väckt motion om uppläggande av offentligt register över i riket befintliga stiftelser och donationer.

I en inom riksdagens andra kammare väckt, till dess femte tillfälliga utskott hänvisad motion, nr 108, har herr *Osberg* hemställt, att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t behagade anhålla, att Kungl. Maj:t måtte föranstalta om uppläggande av offentligt register över i riket befintliga stiftelser och donationer efter ungefär samma grunder, som kommo i tillämpning vid upplägandet av »Stiftelser år 1910» (Sveriges officiella statistik). *Motionen.*

I fråga om motiveringen får utskottet hänvisa till motionen.

Över motionen har utskottet i vederbörlig ordning inhämtat utlåtanden från statistiska centralbyrån, överståthållarämbetet samt länsstyrelserna i Uppsala och Göteborgs och Bohus län. Utlåtandena återfinnas såsom bilagor (A—D) härvid.

För egen del får utskottet anföra följande.

Utskottet.

För allmänheten torde det vara av intresse att hava tillgång till tillförlitliga uppgifter i fråga om de ändamål, vilka befintliga stiftelsers avkastning är ärnad att tillgodose, ej minst för dem, vilka fått sig förvaltningen av vissa fonder ålagd. För sådana personer, vilka hava för avsikt att genom donationer bilda nya stiftelser, lärer det ock vara av intresse att äga möjlighet att erhålla anvisningar om placeringen o. s. v. av befintliga stiftelsers medel. Men även för det allmänna måste det anses vara av vikt att, med hänsyn till att avsevärda kapitalbelopp överförts och alltjämt överföras från enskild ägo till förvaltning i form av stiftelser, kunna förskaffa sig så fullständig kännedom om dessa som möjligt. I likhet med statistiska centralbyrån anser utskottet, att någon undre storleksgräns för förmögenhetsbeloppet icke skall sättas i en dylik förteckning. Till frågan huruvida uppgifterna böra publiceras eller endast samlas i ett centralt register vill utskottet här ej taga ställning. Vid en eventuell publicering i tryck av förteckningen synes man emellertid — i likhet med vad centralbyrån därutinnan föreslagit — kunna beträffande de minsta stiftelserna, exempelvis sådana med förmögenhet om högst 1 000 kronor, åtnöja sig med en summarisk redovisning.

Likaledes finner utskottet lämpligt, att de uppgifter, varom nu är fråga, komma att avse förhållandena vid utgången av år 1940.

Utskottet, som under hand erfarit, att vid den av länsstyrelsen i Göteborgs och Bohus län åberopade utredningen inom justitiedepartementet om ideella föreningar en obligatorisk registrering av dylika icke ifrågasatts, tillstyrker — under åberopande av det ovan anförda samt med beaktande av vad statistiska centralbyrån och överståthållarämbetet i ämnet anført — vidtagande av åtgärder i motionens syfte och hemställer därför,

att andra kammaren för sin del måtte besluta, att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t anhåller, att Kungl. Maj:t måtte föranstalta om uppläggande av offentligt register över i riket befintliga stiftelser och donationer efter ungefär samma grunder som tillämpades vid uppläggandet av publikationen »Stiftelser år 1910».

Stockholm den 14 mars 1939.

På utskottets vägnar:

OTTO WALLÉN.

Närvarande: herrar *Wallén, Silfwerbrand, Ekdahl, Nilsson* i Landskrona, *Ohlsson* i Kastlösa, *Magnusson* i Tumhult, *Andersson* i Mölndal, *Bäckman, Ericsson* i Kinna och *Pettersson* i Norregård.

Reservation

av herrar *Nilsson* i Landskrona, *Andersson* i Mölndal och *Ericsson* i Kinna, vilka ansett, att utskottets utlåtande bort hava följande lydelse:

»Det i motion nr 108 i andra kammaren väckta förslaget om uppläggandet av ett nytt register med uppgifter rörande i riket befintliga stiftelser och donationer kunde naturligtvis fylla en viss uppgift. Fråga är emellertid, om behovet av ett dylikt register kan anses vara så stort, att det motiverar anskaffandet av ett nytt sådant. Kostnaderna för anskaffning av primärmaterialet hava preliminärt beräknats till 30 000 kronor, vartill komma tryckningskostnader.

Motionärens mening synes vara, att den stora allmänheten har ett behov av ett dylikt register. Det är emellertid knappast troligt, att något större antal medborgare skulle komma att använda sig utav ett dylikt register, långt mindre anskaffa det för egen räkning. Allmänheten synes hava relativt god kännedom om befintliga stiftelser och donationer. Detta är också helt

naturligt med tanke på den mängd donationer, som äro avsedda endast för medborgarna inom ett visst begränsat område. Utskottet vill erinra om den registrering av vissa fonder och stiftelser, som enligt 1929 års lag sker vid länsstyrelserna. Denna registrering är visserligen icke fullständig, men tillräcklig för att vederbörande allmänhet skall kunna få önskade upplysningar.

Utskottet har sålunda icke funnit tillräckliga skäl föreligga för upplägandet av ett nytt register, på grund av de skäl som anförts i motionen. Vid utskottsbehandlingen har emellertid anförts den nytta, som ett nytt register kunde tänkas medföra vid en eventuell omläggning av beskattningen för stiftelser och donationer. Om — i en framtid — denna fråga skulle bliva aktuell, torde upplysningar av annan karaktär än de i motionen åsyftade vara av behovet påkallade.

Med hänvisning till vad utskottet sålunda anført hemställes,

att motionen i andra kammaren nr 108 icke måtte till någon andra kammarens åtgärd föranleda.»

Bilaga A.

Statistiska centralbyrån angående motion av herr Osberg om uppläggande av offentligt register över i riket befintliga stiftelser och donationer.

Till Riksdagens andra kammares femte tillfälliga utskott.

Sedan Kungl. Maj:t anbefallt statistiska centralbyrån att avgiva yttrande i anledning av herr Osbergs motion (nr 108) om uppläggande av offentligt register över i riket befintliga stiftelser och donationer, får centralbyrån anföra följande.

Individuella uppgifter om stiftelser publicerades i den officiella statistiken för första gången i Kungl. Maj:ts befallningshavandes femårsberättelser för perioden 1876—1880, avseende sistnämnda år, och meddelades även i fortsättningen i nämnda publikation, så länge densamma existerade, för sista gången alltså i berättelserna för perioden 1901—1905. Efter densammas upphörande insamlades av länsstyrelserna jämlikt kungl. brev den 29 september 1911 i vanlig ordning motsvarande uppgifter för år 1910, vilka centralbyrån genom kungl. brev den 14 juni 1912 anbefalldes att offentliggöra i serien Sveriges officiella statistik. Efter offentliggörande härav under titeln »Stiftelser år 1910» har ingen officiell förteckning omfattande stiftelser för alla ändamål utgivits.

Den anmälningsplikt och kontroll, som vissa slag av stiftelser äro underkastade genom lagen den 24 maj 1929 om tillsyn över stiftelser eller andra bestämmelser, onödiggör enligt centralbyråns mening icke, att förteckningar över befintliga stiftelser med vissa mellanrum, exempelvis vart tionde år, genom statens försorg offentliggöras och att en sammanfattande statistisk bearbetning verkställes med fördelning av stiftelserna efter antal, förmögenhet, stiftelseår, ändamål etc. i ungefär samma utsträckning, som skedde beträffande »Stiftelser år 1910». Det är nämligen, såsom motionären framhåller, betydande kapitalbelopp, som överförts och alltjämt överföras från enskild ägo till förvaltning i form av stiftelser, och det måste vara av betydelse i första rummet för det allmänna att äga så tillförlitlig kännedom om dessa förmögenheter som möjligt. Även för allmänheten kan, såsom i motionen framhålls, det vara av stort intresse att ha tillgång till tillförlitliga uppgifter i fråga om de ändamål, vilka stiftelsernas avkastning är ärnad att tillgodose. Statistiska centralbyrån får därför tillstyrka bifall till motionens förslag om upprättande av förteckning över befintliga stiftelser och för sin del föreslå, att den förteckning, varom nu närmast är fråga, kommer att avse förhållandena vid utgången av år 1940.

I likhet med motionären anser centralbyrån, att genom 1929 års lagstiftning om tillsyn över stiftelser någon lättnad beretts för insamlandet av uppgifter. Även rörande flertalet av de från kontrollen undantagna kategorierna torde uppgifter utan alltför stora svårigheter kunna erhållas. Ifråga om stiftelser, anförtrödda åt ideella föreningar eller andra samfund, stiftelser till förmån för medlemmar av viss släkt eller vissa släkter samt stiftelser, som

genom stiftarens föreskrift äro undantagna från tillsyn, torde emellertid forskningar i kalendrar och annan speciallitteratur i stor utsträckning bliva nödvändiga för att ernå den fullständighet, utan vilken syftet med publikationen måste anses förfelat. Största svårigheten torde emellertid komma att vållas i fråga om stiftelser, vilka undantagits från lagens tillämpning, enär förmögenheten ej överstiger femtusen kronor. För insamlandet av uppgifter rörande dessa bliva — då länsstyrelserna ej kunna med visshet antagas ha kännedom om dylika stiftelser, beträffande vilka ingen anmälningsplikt gäller — förfrågningar hos samtliga kommuner och församlingar nödvändiga, ävensom jämförelse med andra statistiska primäruppgifter (t. ex. rörande kommunernas finanser, fattigvård).

Centralbyrån förutsätter nämligen att vid insamlandet av uppgifter till en ev. förteckning över stiftelser någon undre storleksgräns för förmögenhetsbeloppet icke skall sättas. Vid publiceringen av förteckningen synes man däremot lämpligen kunna beträffande de minsta stiftelserna, exempelvis sådana med en förmögenhet av högst 1 000 kr., kunna åtnöja sig med en summarisk redovisning, såsom angivande av antalet dylika stiftelser kommunvis. Härigenom skulle mycket utrymme vinnas. Enligt förhållandena år 1910 uppgick nämligen denna grupp, som representerade endast 0,63 % av samtliga stiftelsers förmögenhetstillgångar, till icke mindre än 32 % av samtliga stiftelsers antal. Med hänsyn till efter år 1910 tillkomna stiftelser torde man emellertid, även med en sådan inskränkning i förteckningen, men med i övrigt ungefär samma uppställning som i 1910 års förteckning icke kunna beräkna någon minskning i förhållande till nämnda volym, där själva förteckningen upptager 790 sidor.

Att med säkerhet på förhand kunna beräkna kostnaderna för ett arbete av ifrågavarande slag är på grund av de många okända faktorer, som härvid spela in, givetvis omöjligt. Med hänsyn till arbetets tidsödande natur och erfarenheterna från statistiken rörande 1910 års stiftelser synes man dock kunna utgå från, att utom ledaren, som lämpligen torde böra ha aktuariers tjänsteställning, en personal på två amanuenser och fyra kvinnliga biträden skulle erfordras under c:a 1 år. Då även det på de kvinnliga biträdena ankommande arbetet i stor utsträckning måste bliva högt kvalificerat, torde lämpligen två av biträdena böra i avlöningshänseende placeras i A 7; för de två återstående synes en placering i A 2 vara tillräcklig. Kostnaderna för personalen — tryckningskostnaderna således icke inberäknade — skulle då komma att uppgå till omkring 30 000 kronor.

Stockholm den 24 februari 1939.

ERNST HÖIJER.

Erik Ahlberg.

Bilaga B.

Till Riksdagens andra kammarens femte tillfälliga utskott.

Genom nådig remiss den 3 februari 1939 har överståthållarämbetet anbefallts att avgiva och till utskottet överlämna yttrande över en av ledamoten i riksdagens andra kammare Oscar Osberg väckt motion om uppläggande av offentligt register över i riket befintliga stiftelser och donationer.

Till åttlydnad härav får överståthållarämbetet anföra följande.

Sedan 1910 års register upplades, ha givetvis betydande förändringar ägt rum beträffande däri upptagna stiftelser, framför allt i fråga om deras förmögenhet, varjämte ett stort antal nya stiftelser tillkommit. Såsom i motionen framhållits, skulle det därför ur olika synpunkter vara av stort värde, om ett nytt register kunde uppläggas.

Motionären har utgått ifrån, att 1929 års lag om tillsyn över stiftelser i hög grad borde underlätta anskaffningen av uppgifter för ett sådant register.

I anledning härav vill överståthållarämbetet till en början erinra därom, att nämnda lag visserligen som en allmän regel föreskriver, att stiftelse skall anmälas till Kungl. Maj:ts befallningshavande i det län, där stiftelsens förvaltning huvudsakligen skall utövas, men att från denna regel finnas mycket vittgående undantag. Då anmälningsplikten varit avsedd att utgöra allenast ett medel för tillsynens anordnande, har nämligen från anmälningsplikt undantagits sådana stiftelser, beträffande vilka utan vidare ansetts kunna antagas, att tillsyn enligt 1929 års lag icke vore behövlig. På grund härav finnas — i varje fall inom Stockholms stad — ett mycket stort antal stiftelser, som icke äro anmälda. Detta framgår bland annat däraf, att medan redan 1910 års register beträffande Stockholm upptager stiftelser till ett antal av 1 894 stycken med en sammanlagd förmögenhet av i runt tal 175 000 000 kronor, antalet till överståthållarämbetet anmälda stiftelser vid 1937 års utgång uppgick till allenast 686 stycken med en sammanlagd förmögenhet av i runt tal 80 000 000 kronor. Av de anmälda stiftelserna voro 443 stycken med en förmögenhet av 37 000 000 kronor ställda under överståthållarämbetets tillsyn, medan återstoden genom beslut av ämbetet undantagits från tillsyn enligt 1929 års lag.

I de fall, då anmäld stiftelse ställts under tillsyn, föreligger skyldighet för styrelsen att årligen till tillsyningsmyndigheten inkomma med bland annat sammandrag av stiftelsens räkenskaper. I fråga om denna kategori av stiftelser kan därför aktuella uppgifter lämnas av överståthållarämbetet och länsstyrelserna. Beträffande övriga anmälda stiftelser finnas däremot icke några andra uppgifter tillgängliga än de, som lämnats i samband med anmälningen.

Av det nu anförda framgår, att även om i viss utsträckning uppgifter kunna erhållas från de register, som hos överståthållarämbetet och länsstyrelserna upplagts på grund av bestämmelserna i 1929 års lag, större delen av de för det allmänna registret erforderliga uppgifterna måste anskaffas på annat sätt, exempelvis genom att dylika uppgifter insamlas direkt från stiftelserna själva.

För överståthållarämbetet som tillsyningsmyndighet skulle givetvis en inventering av det totala beståndet av stiftelser vara av värde, då därigenom skulle vinnas ökade möjligheter att kontrollera, i vad mån de anmälnings-

plikliga stiftelserna verkligen fullgjort denna sin skyldighet. Såsom skattdirektören i avgivet yttrande framhållit, skulle det också för taxeringsmyndigheterna vara av stort gagn, om ett dylikt register komme till stånd.

Under åberopande av det ovan anförda, får överståthållarämbetet därför för sin del tillstyrka, att åtgärder vidtagas för uppläggande av ett sådant register, som åsyftas i den av herr Osberg väckta motionen.

Stockholm i överståthållarämbetets kansli den 27 februari 1939.

TORSTEN NOTHIN.

Sten Waller.

Bilaga C.

Till Riksdagens andra kammars femte tillfälliga utskott.

Sedan Kungl. Maj:t genom beslut den 3 innevarande februari anbefallt länsstyrelsen att till riksdagens andra kammars femte tillfälliga utskott överlämna yttrande i anledning av motion nr 108 i andra kammaren angående uppläggande av offentligt register över i riket befintliga stiftelser och donationer, får länsstyrelsen härigenom anföra följande.

Beträffande de stiftelser, som enligt lagen den 24 maj 1929 om tillsyn över stiftelser äro anmälningspliktiga, torde det vara relativt lätt att upprätta ett register. Jämväl om de stiftelser som enligt 2 § st. 1) och 2) i nyssnämnda lag äro undantagna från anmälningsplikt är det jämförelsevis lätt att erhålla kännedom. Beträffande övriga stiftelser erfordras det däremot särskild undersökning i likhet med den som skedde vid upprättandet av 1910 års förteckning över stiftelser. Sådan undersökning är förenad med avsevärda svårigheter. En stor del av ifrågavarande stiftelser torde icke vara skattskyldiga, varför upplysning om dem icke kan erhållas ur taxeringslängden.

I motionen synes ej vara fråga om annat än en engångsundersökning, som icke satts i samband med lagstiftningsåtgärder. Länsstyrelsen anser det tveklaktigt huruvida den med undersökningen förenade nyttan står i skäligt förhållande till kostnaden. Uppsala slott i landskontoret den 24 februari 1939.

S. LINNÉR.

Erik Sundberg.

Bilaga D.

Till riksdagens andra kammarens femte tillfälliga utskott.

Enligt nådig remiss den 3 februari 1939 har länsstyrelsen anbefallts att avgiva yttrande i anledning av en i andra kammaren väckt motion nr 108 om uppläggande av offentligt register över i riket befintliga stiftelser och donationer.

Med anledning härav får länsstyrelsen anföra följande.

Har någon anslagit egendom att såsom självständig förmögenhet fortfarande tjäna ett bestämt ändamål, skall, enligt 1 § i lagen den 24 maj 1929 om tillsyn över stiftelser, den sålunda grundade stiftelsen anmälas hos länsstyrelsen i det län, där stiftelsens förvaltning huvudsakligen skall utövas.

Enligt 2 § i lagen äger anmälningsplikt ej rum beträffande:

1) stiftelse, vars styrelse utgöres av statsmyndighet eller vars räkenskaper äro föremål för granskning i riksräkenskapsverket;

2) stiftelse, som förvaltas av riddarhusdirektionen eller av akademi eller annan inrättning, för vilken Konungen fastställt stadgar;

3) stiftelse, som har av Konungen fastställda stadgar och enligt dem står under särskilt anordnad tillsyn;

4) stiftelse, anförtrodd åt ideell förening eller annat samfund;

5) stipendiestiftelse vid enskild undervisningsanstalt;

6) stiftelse till förmån för medlemmar av viss släkt eller vissa släkter;

7) stiftelse, vars förmögenhet ej överstiger femtusen kronor;

8) stiftelse, varom i lagen om aktiebolags pensions- och andra personalstiftelser stadgas; samt

9) stiftelse, som genom Konungens förordnande eller stiftarens föreskrift är undantagen från tillsyn enligt nämnda lag.

I 8 § av lagen stadgas, att anmäld stiftelse skall stå under länsstyrelsens tillsyn, där länsstyrelsen finner stiftelsen främja ett allmännyttigt ändamål; länsstyrelsen äger dock från tillsyn undantaga stiftelse, som redan är underkastad nöjaktig tillsyn eller för vilken tillsyn enligt nämnda lag eljest på grund av särskilda omständigheter finnes icke vara behöfelig.

Lagen om tillsyn över stiftelser skiljer alltså mellan tre olika grupper av egentliga stiftelser, nämligen

anmälningspliktiga, underkastade tillsyn,

anmälningspliktiga, undantagna från tillsyn, samt

icke anmälningspliktiga.

Under förarbetena till 1929 års stiftelselag ifrågasattes införandet av ett allmänt registreringstvång såsom villkor för att stiftelse skulle vinna full rättskapacitet. Denna tanke blev emellertid icke fullföljd, och 1929 års lag innebär allenast att en offentlig kontroll anordnats över en viss grupp av stiftelser. Enligt 21 § i lagen skall hos länsstyrelsen föras förteckning över stiftelser, som anmäls enligt lagen. Övriga stiftelser upptagas icke i denna förteckning. Således upptagas icke däri sådana stiftelser beträffande vilka länsstyrelsen, i anledning av väckt fråga om tillsyn, konstaterar att anmälningsplikt icke förelegat.

Av det anförda följer, att en stor del av de stiftelser, som medtagits i 1910 års stiftelsestatistik, icke bliva redovisade i länsstyrelsens förteckning. Å andra sidan torde även 1910 års statistik sakna åtskilliga stiftelser särskilt

familjestiftelser. Vidare är att märka, att 1910 års statistik icke redovisar de fiduciariska stiftelserna, det vill säga donationer utan egentlig stiftelsekaraktär, där äganderätten till donationsmedlen under vissa villkor om avkastningens användande överlämnats till en redan bestående juridisk person. De fiduciariska stiftelserna upptagas icke heller i länsstyrelsens stiftelseförteckning. Gränsen mellan fiduciariska och egentliga stiftelser är emellertid ofta mycket svävande.

I 1910 års stiftelsestatistik redovisas för Göteborgs och Bohus län 615 stiftelser med en sammanlagd förmögenhet av 43 652 529 kronor, under det att länsstyrelsens stiftelseförteckning vid 1937 års slut upptog sammanlagt 456 stiftelser inom detta län; enligt en av länsstyrelsen i januari detta år till finansdepartementets skatteberedning lämnad uppgift utgjorde förmögenheten för dessa sistnämnda stiftelser 62 134 738 kronor, därvid emellertid är att märka, att förmögenhetsbeloppen för de stiftelser, vilka undantagits från tillsyn — sammanlagt 111 stycken med en förmögenhet av 25 496 961 kronor — hänför sig till tiden för stiftelsens anmälan hos länsstyrelsen.

Då det i motionen föreslås, att Kungl. Maj:t skulle föranstalta om uppläggandet av ett offentligt register över de i riket befintliga stiftelser och donationer, framgår det icke klart om motionären avsett att registret skulle omfatta samtliga stiftelser, alltså även stiftelser med icke allmännyttigt ändamål, och om han tänkt sig att jämväl fiduciariska stiftelsebildningar skulle registreras. Emellertid synes det i motionen vara avsett, att det föreslagna registret skulle upprättas efter huvudsakligen samma plan, som blivit tillämpad i 1910 års stiftelsestatistik. Att denna statistik i första hand tillkommit för att tjäna som underlag för den numera slutförda utredningen om kontroll över vården och förvaltningen av stiftelsemedlen, utesluter ju icke att statistiken varit av värde även ur andra synpunkter. Då det nu föreslås att en liknande statistik ånyo skulle upprättas, motiveras detta med att allmänheten borde äga kännedom om stiftelsernas tillgångar och ändamål och att det från nationalekonomisk synpunkt kunde vara av betydelse att följa utvecklingen på detta område.

Länsstyrelsen vill för sin del vitsorda, att det kan vara ett allmänt intresse att äga fullständig kännedom om stiftelsemedlen och överblick över de syften, som dessa avse att fylla. Det må omnämnas, att länsstyrelsen vid olika tillfällen har att besvara förfrågningar från föreningar och enskilda huruvida inom länet finnas stiftelser för främjande av något visst angivet ändamål. För länsstyrelsens egen information är det även av värde att äga tillgång till översiktliga register över stiftelserna inom länet. Den förteckning, som föres enligt lagen om tillsyn över stiftelser, är i detta hänseende mindre ändamålsenligt upplagd.

Emellertid synes det starkt kunna ifrågasättas huruvida anledning nu föreligger att uteslutande med inriktning på statistiska eller därmed jämförbara intressen anordna en vidlyftig och dyrbar generalinventering av stiftelseegendomen inom riket. För länsstyrelsens eget vidkommande är behovet av översiktliga register över anmälningspliktiga stiftelser tillgodosett genom att länsstyrelsen låtit upplägga särskilda hjälpliggare, vari stiftelserna registreras dels kommunvis och dels med hänsyn till olika stiftelseändamål. Det är länsstyrelsens avsikt att i dessa hjälpliggare även registrera sådana icke anmälningspliktiga stiftelser, varom länsstyrelsen erhåller kännedom. Genom att sådana hjälpliggare mera allmänt inrättas, minskas behovet av det offentliga register, som åsyftas i motionen. Jämförelsevis

tillförlitliga uppgifter om existerande stiftelser kunna dessutom erhållas från den kalendariska litteraturen.

Tanken på ett officiellt stiftelseregister skulle givetvis komma i ett annat läge i samband med att frågan om allmän registreringsplikt för samtliga stiftelser upptages till förnyat övervägande. Detta spörsmål sammanhänger emellertid i viss mån med frågan om de ideella föreningarnas rättsliga ställning, varom utredning för närvarande pågår inom justitiedepartementet. Innan sistnämnda fråga vunnit sin lösning synes det icke lämpligt eller nödvändigt att självständigt taga ställning till spörsmålet om allmän registreringsplikt för stiftelserna.

På grund av det anförda får länsstyrelsen föreslå, att den väckta motionen icke föranleder till någon åtgärd.

Göteborg i landskontoret den 27 februari 1939.

MALTE JACOBSSON.

Folke Elfving.